Ч. 242. Субота 25 жовтня (7 падолиста) 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Про найблизшу сесию Ради державної. — З Угорщини. — Значінє стрічи монархів у Вісбадені).

Посол до Ради державної, Ебенгох висказує ся так про найблизшу сесию Ради державної в статї поміщеній в „Kons. Korr.“: Слідуюча сесия Ради державної має дуже важні задачі: Насамперед жде еї ухвалене буджету державного, найперше і найважнїйше право репрезентациї народу, якого тота репрезентация не може позбавляти ся під ніяким услівєм; відтак угода з Угорщиною, тарифа митова і договори торговельні. То все суть такі річи, котрі навіть серед нормальних відносин вимагають напруженя всеї робочої сили кождої репрезентациї.

Дві річи стали ся у нас вельми пекучими: угорскі відносини і ческа справа. Що-до перших, то може бути, що на Угорщині ситуация нараз змінить ся і там так сказати би одним замахом будуть залагоджені всї незалагоджені доси предложеня. Тоді ми в Австриї останемо ся позаду, а тут єсть відтак ческа справа, котра мусить бути залагоджена задля освободженя краю. „Залагоджена“ то сьміле слово. Але треба бодай зробити в сім напрямі пробу. Після мого погляду нїмецкі партиї зробили би добре, як би не ставили ся на виключнім становищи, лиш дали то, що без шкоди для нїмецкого стану посїданя дати можна. До того зачисляю ческий університет в Берні і внутрішний ческий язик урядовий. Я за тим, щоби нїмецкі партиї в сїй справі без обави піддали ся проводови президента міністрів дра Кербера, бо він після мого найглубшого переконаня не хоче нїчого иншого як лиш поправи сумних внутрішних відносин. Що правда, мусїли би й Чехи зійти на ту умірну дорогу, без котрої не можна вимагати від Нїмців якоїсь прихильности. При добрій волі з обох сторін мусить піти і навіть не треба бояти ся скрайно радикальних партий з одної і другої сторони. Економічне положенє вимагає конче залагодженя.

На вчерашнім засїданю угорскої палати послів вела ся знов дебата в справі відчитаня рескрипту цісарского. Віцепрезидент Данїель потвердив, що внаслїдок великого крику в палатї попередного дня дійстно більша часть палати не могла его чути, длятого предкладає вичеркнене з протоколу і відчитане на ново. Внесене Данїеля принято і рескрипт цісарский відчитано ще раз та принято до відомости. — Відтак прийшла на порядок дневний справа петициї міста Сатмара о увільнене вислужених вояків від служби. Комісия петицийна ставила внесене, щоби над петициєю радити пізнїйше, а пос. Уґрон домагав ся, щоби вже в суботу взяти еї під нараду. Тому спротивив ся Тіса, бо казав, що палата мусить насамперед вислухати проґрами правительства і вибрати президию. Над внесенєм Уґрона відбуло ся голосоване і его відкинено 180 голосами против 77. Опісля розпочала ся дискусия над резиґнациєю Апонія. Засїдане тревало аж до чверть на трету.

О стрічи монархів у Вісбаденї так відзивають ся віденьскі півурядові круги: В міродайних дипльоматичних кругах Берлина сподївали ся від самого початку, що цар Николай скористає зі свого побуту в Дармштадтї, щоби стрітити ся з цісарем Вільгельмом, бо по конференциї в Мірцштеґ показала ся потреба, щобя оба монархи і їх верховодячі мужі державні поговорили з собою. Стріча у Вісбаденї була би відбула ся, хоч би цар і поїхав був до Риму. По часї стрічи у Вісбаденї можна пізнати, що він був вже назначений перед відмовою царскої подорожи до Риму, котру то подорож проектовано, як звістно, на день 25 жовтня. Політичне значінє стрічи цісаря Вільгельма з царем лежить ясно як на долони. Положенє в Македонії і у всхідній Азиї дають досить причини до нарад і умов. Тоті обі спра-

---

13)

ЗЕЛЕНИЙ КРАЙ.

(З анґлійского — Андр. Меррі'ого).

(Дальше).

— Га, коли остаточно боїте ся держати готівку дома — сказав Роді, удаючи великодушного, то я не буду конче опирати ся на виплату готівкою; я вдоволю ся, коли ви замість того видасьте менї квіт депозитовий до банку. Відтак займу ся вже сам виймленєм гроший з Ґібернійского банку і зложенєм їх в банку Народнім. То може стати ся в дни весїля або й на другий день.

— Но — вдова відотхнула свобіднїйше — так було би ще найлїпше! А тепер, мр. Мурфі, що-до самого весїля. Годите ся, аби оно відбуло ся за чотири тиждні?

— Менї всьо одно — засьміяв ся Мурфі — але мій Тоні готов на таку вість зараз завтра утечи разом з дївчиною до Дублина і там по одержанім дозволі сейчас повінчати ся. Нї, мс. Слеттері, він не пристане нї на цілий місяць проволоки, нї на пів. І я єму не беру того за зле! Мр. Слеттері не ждав на вас також цілий місяць. Саме минуло чотирнайцять днів, як він подав повідомлене до уряду в Баллікінкопе, отже девять днів має ще ждати. Позвольте, то випало би — він почав числити на пальцях — в четвер дня 6 червня. Що би ви сказали на той речинець? До того дня маєте ще досить часу переговорити з сьвящеником і розіслати запрошеня. Не щоби я сам про себе був за їдою, і напитками, то непотрібні видатки.

Лице мс. Слеттері видимо прояснило ся при послїдних словах Роді'ого.

— В тім цїловито годжу ся з вами і коли би то від мене зависїло, то я крім вас і одного з двох старих приятелїв нїкого би навіть не просила. Гадаєте, мр. Мурфі, що Антін буде жадати якої гучнїйшої забави в день весїля? Я уважаю — як ви то дуже добре сказали — видані на то гроші за викинені, бо очевидно то мусїло би устроїти ся на кошт Бріди. Ви чейже не схочете, аби я давала власні гроші, впрочім вам тяжко було би витигнути ще й на весїльні забави гроші від мене.

Після ірляндского звичаю устроюють родичі молодої вечером перед днем вінчаня забаву з танцями, по котрій в день вінчаня рано, заки молода пара відїде до церкви, слїдує обильне снїданє. По вінчаню в церкві устроюють найчастїйше весїльні гості проїздку до дому молодого, коли то не надто далеко і тут жде вже на гостий великолїпний обід. Вечером відбувають ся відтак танцї, гості бавлять ся співанєм весїльних пісень і пють, аж забава скінчить ся слїдуючого дня рано.

— Нї, Тоні нїколи не прикладав ваги до танців і забав, я єго до того нїколи не приучував. Про нас двох можете, мс. Слеттері, устроїти весїлє взагалї як найпростїйше. Не бачу нїякої розумної причини, длячого би я мав себе і своїх давати обжирати.

— Дуже справедливо, а до того я маю ще малу неприємність з Сполученою лїґою — признала ся мс. Слеттері трохи несьміло. — Розходить ся тут лиш о мале непорозуміне задля двайцятьох чверток висіву, які я дуже дешево купила на лїцитациї одного проганого з ферми чиншівника. То була надто добра нагода, аби не скористати з неї. Але ті члени лїґи то страшенно злобні люди! Коли-б они лиш пронюхали що небудь про весїлє у мене або про які забави, зараз ударили би у великий дзвін і наробили би такого крику, що хто знає що з того могло би стати ся. Тому то я найрадше держала би цїлу річ в тайнї.

— Я на вашім місци взагалї навіть не згадував би про те нїкому, навіть мому сьвященикови, а коли-б вже конче було потреба, то лиш в чотири очи. Лїґа як раз тут у нас дуже сильна, я сам належу до еї членів, тому не повинні ви навіть думати про якісь голосні забави. Повінчаємо нашу молоду пару поважно і прилично без всякого розголосу і непотрібного крику.

Рада Мурфі'ого скріпила ще рішене вдови.

— Що впрочім на тім зависить? Дїти можуть відтак досить побавити ся, як поїдуть до Дублина. Найлїпше було би, як би они просто з церкви поїхали на дворець, аби ще полудневим поїздом удати ся до Дублина. Я попрошу о. Мек Мультї'ого, аби назначив вінчанє точно на десяту годину. Тоні з дружбою і з вами може завчасу рано приїхати до мене, аби був ще час перед вінчанєм трохи поснїдати, от який кусник волової печени, курку і трохи шинки, нїчого надзвичайного, але всьо добре і смачно приладжене. Торт роблю звичайно я сама і прошу відтак панни псальмист-

ви й були тими, котрі підчас стрічи у Вісбадені брали ся передовсім під розвагу, бо они недавно тому були предметом нарад і в Парижи межи ґрафом Лямсдорфом і міністром Делькасе. Що межи Німеччиною а Росиєю в сих справах нема ніякої особлившої ріжниці в поглядах, о тім не можна й сумніватя ся. Може бути, що оба міністри розмавляли також і в справах угод торговельних межи Росиєю а Німеччиною, хоч тепер нема вже сумніву, що ті угоди будуть заключені. — Берлиньскі ґазети покликуючись на сї погляди віденьских кругів, кажуть, що они представляють вірно стан річи, а стріча у Вісбадені була лиш новим потвердженєм істнуючого вже порозуміня межи Німеччиною а Росиєю у важних справах межинародної політики.

Новинки.

Львів дня 6-го падолиста 1903.

— **Є. В. Цісар** приймив вчера на загальній авдиенциї Є. Ексц. п. Намістника ґр. Андрея Потоцкого.

— **Іменованя.** П. Міністер просьвіти посунув до VII. кляси ранґи отсих професорів середних шкіл: А. Гохекера в Бережанах, д-ра А. Янера у Львові, І. Кобака в Тернополи, Йосифа Козака в Ясли, д-ра С. Кубішталя в Коломиї, А. Мрочковского в Сяноці, Юліяна Насальского в Коломиї, Р. Пальмштайна у Львові, Р. Рішку у Львові, Івана Саноцкого в Золочеві, о. А, Сосьвіньского в Кракові, Евзевія Шайдицкого в Кракові.

— **Ц. к. краєва Рада шкільна** затвердила вибір на делеґатів повітових рад до шкільних окружних рад: Володисл. Попеля і Войтіха Надибского в Самборі; Стан. ґр. Стадницкого і Леоп. Масюка в Мостисках; Стан. Ясиньского і о. Теод. Трача в Коломиї; Ром. Уейского і о. Івана Лозиньского в Камінці струмиловій; — назначила: Едмунда Ґржембского, директора реальної школи в Снятині на третого представителя учительского званя до шкільної окружної ради в Снятині; — іменувала в народних школах: о. Юрия Стеткевича учителем рус.-кат. релігії 3-кл. виділової муж. школи ім. сьв. Анни у Львові; о. Стефана Мохнацкого учителем рус.-кат. релігії 6-кл. муж. школи ім. Конарского у Львові; Брониславу Щепаньску учителькою 6-кл. жін. школи в Мостисках; Станислава Яворского управителем 5-кл. жін. школи в Соколові; Вінк. Електоровича учителем 5 кл. школи в Старім Самборі; Марияна Квятковского і Петра Врублевского учителями 4-кл. муж. школи, Івана Бібу учителем 4-кл. школи і Здисл. Бабку учителем 4-кл. муж. школи в Стрию; Ванду Залевску учителькою 4-кл. жін. школи в Жовкві; Ванду Ґабриелївну учителькою 4-кл. шк в Яричеві новім; Франціску Бартельмусівну учителькою 4-кл. школи в Винниках; — управителями 2-кл. шкіл: Николу Мушиньского в Огиневичах; Ігнатия Стичиньского в Червній; Йосифа Тереха в Волї миговій; Антона Фільварчного в Розборі; Сильвестра Жука в Лужку вижнім; Семена Стецуру в Зухоричах; — перенесла: Михайла Грицину, учителя 2-кл. школи в Токах до 2-кл. школи в Шоломиї; Марию Яворску, учительку 1-кл. шк. в Свцеховій до 4-кл. шк. в Ністини; Олену Шевчикову, учительку 1-кл. шк. в Липі на рівнорядну посаду в школі в Далїєвій; — перенесла в стан супочинку: Онуфрия Цибика, учителя в Трепчи; Теофілю Березовску, учительку в Руді.

— **Академія в честь Лисенка.** Ювилейний субкомітет для устроєня академії в честь Лисенка відбув 4 падолиста першу свою нараду і ухвалив устроїти згадану академію 7 н. ст. грудня в салї „Львівскої Фільгармонії“. В проґраму увійдуть: Відкрите академії вступним словом голови ювилейного комітету, привітний стих для Лисенка, відчит про заслуги Лисенка на ниві вашої музики, зложенє адрес і почестних дарів Ювилятови делеґатами від поодиноких інституций і товариств українсько-руских з Галичини і Буковини і хори поодиноких „Боянів“. До відчиту рішено упросити проф. Філярета Колессу. Привітний стих виголосить проф. Богдан Лепкий. Ювилейний субкомітет просить проте всї наші інституциї і товариства, щоби заздалегідь приготовили згадані адреси і почестні дари, та щоби вислали з нїдра свого відпоручників.

— **Вісти з американьскої Руси.** Руска часопись, яка почне виходити невдовзї в Канаді, буде звати ся „Канадийский Фармер“ (а не „Воля“, як перше допошено). — На іменинах Дионизия Голода, властителя руского готелю в Джерзі-Сіті коло Ню-Йорку зібрані, по патріотичній промові Мих. Сидора, зложили на руки Дмитра Ванька 10 долярів (50 корон) на українсько-руску бурсу в Новім Санчи. — Страшною смертию погиб дня 17 жовтня коло Оліфанту Па. тамошний Русин 60-лїтний фармер Мелїян Басалиґа, родом зі Ставищі, грибівского повіту. Вечером того дня ішов він по корови і серед пітьми пошпотав ся о дріт насичений електричностию і упав на него карком. Другого дня найдено его без голови: дріт перепалив карк, немов відрізав, і голова відпала та й відкотила ся від кадовба.

— **Корова за 8 кр.** „Gazeta kołomyjska“ доносить про такий факт: До одного малого місточка привела якась селянка на ярмарок корову на продаж. Якийсь жид виторгував корову за 80 зр., а коли прийшло платити, сказав селянцї, що має лише золоті монети і що лише такими може її заплатити. Був на стілько осторожний, що спитав, чи баба знає „нові золоті десятки“. Баба відповіла, що знає. Тоді жид добув з кишенї 8 нових двосотиків і спитав: Чи такі? — „Такі, такі! — відповіла баба. — „Но, то сховайте добре, щоби вам їх хто не вкрав або не переміняв“. Кілька днів пізнїйше баба видобула одну „десятку“ і пішла до коршми купувати сіль. Тут вияснила ся ціла справа, для ошуканої селянки дуже немило. Жандармерия глядає за жидом.

— **В справі експльозиї на стациї Жмеринка** в Росиї доносять, що сими днями арештовано в місточку Браїлові виновника нещастя. Єсть ним жид, що потайки торгує порохом. Він купив той порох у Винници. Порох був призначений до виробу слїпих набоїв. Вибухнув мішок, в котрім було 58 фунтів пороху. Попекло ся при експльозиї 64 осіб, з котрих три померло. Виновник експльозиї також попарений.

— **Бомба в церкві.** В недїлю вечером вибухла в церкві сьв. Івана в Парижи в дїльници Бельвіль, бомба, котра не заподіяла на щасте нїякої шкоди. В церкві находило ся богато людий, особливо дітий. Нараз роздав ся сильний гук, а воздух наповнив ся густим димом. Помимо зако-

---

ки в Баллікінкопе, аби менї его полюкрували. Можемо з'їсти снїдане, ще заким поїдемо до церкви, а відтак маємо лише милю дороги. По вінчаню всадимо молоду пару на віз, нехай собі їде до Дублина, а я, дружба і ви можемо вигідно вернути домів на склянку чаю і на обід.

Та проґрама найшла повне одобренє Мурфі'ого. Однако він уважав дипльоматичнїйшим зробити два три заміти і заки безусловно на всьо згодив ся, зумів своєю вимовою і облесними словами наклонити вдову до обіцяня, що крім віна додасть ще молодим на подорож до Дублина десять фунтів.

Роді твердо постановив собі, що ужиє всїх средств, аби й з своєї сторони дати Антонови таку саму суму на подорож, але позичені у Маттеса гроші вже доси так розійшли ся, що він в тій хвили сам ще не знав, в який спосіб зможе роздобути стілько гроший. Коли дасть сьвященикови дванацять фунтів, аби не виставити ся на встид, то лишить ся єму лише тринацять фунтів. Коли з того дасть десять фунтів Тоні'ому, то лишить ся єму всего три фунти на всї менші видатки, як віз з Баллікінкопе до Бовін Гавзу, даток для фірмана, що винесе разом десять шилїнґів, а ще оставала й мс. Конова, що сего вечера, зараз по від'їздї мс. Слеттері, мала одержати умовлених пять шилїнґів.

В такий спосіб великодушність мр. Родольфуса Мурфі'ого, мирового судиї і предсїдателя повітової судової управи, була дуже а дуже обмежена.

Чим тихійше буде весїлє, тим менші будуть видатки і тим менше буде нагоди до немилих натяків на его порожну мошонку і взагалї на невідрадне маєткове положенє.

Мс. Конова справила ся скоро з чаєм і другим накладом бараболяних пампухів, що аж плавали в маслї.

Аби на всякий спосіб забезпечити свою найновійшу і найлїпшу сукню, виймила мс. Слеттері з кишенї свою хустину, овязала єї довкола шиї, закрила груди і присунула ся так близько до стола, як на то позваляв єї природний обем. В той спосіб удало ся їй з'їсти яких шість сїм пампухів і попити їх такоюж скількостию склянок чаю.

Коли молоді повернули з прогульки, повідомлено їх точно про всї ухвали і по їх очах і несьмілих усьмішках, коли дізнали ся о близькім речинци весїля, можна було пізнати, яка радість заволоділа ними.

Тоні обійняв вдову за шию, поцілував єї кілька разів і з любовію скрикнув:

— Ах мамо, яку ласку маю я у Господа! Не лише Бріду, але й правдиву маму, що мене любить, дав він менї.

Тепер не можна було молодому чоловікови закинути віякого удаваня, его слова плили єму просто і щиро з серця і душі.

Єго давнїйші брехнї і обманьство, якого ще тепер допускав ся супротив матери і дочки, его якось не непокоїли. Він про обі ті річи цїлковито забув.

Вдова отерла сльози з ока.

Навіть затверділий старий грішник Роді був зворушений і майже з ніжностию просив мс. Слеттері, аби випила ще чаю.

Поворот до Баллікінкопе відбув ся без нїякої пригоди.

Видні намаганя позиченої кобили, котра минаючи загороду Мек Бернея, хотїла вернути до полишеного другий раз лошати, старав ся Роді закрити оповіданєм цїлого рода зовсїм невязаних з собою повісток, з котрих в першій говорило ся о розумі зьвірят а послїдна о ріжних дамах, які колись, як Роді був молодий, мали устроювати на него засїдки і з яких кожда була би радо за него віддала ся.

Що говорили молоді, не чув нїхто крім китиці цьвітів, яка була припята до грудий найлїпшої сукні Брідиної, а що Тоні пращаючи ся з нею, забрав цьвіти, аби їх відтак пізно в ночи вложити між картки молитвенника своєї покійної матери, то они своєї солодкої тайни нїколи не зрадили кому иншому, хиба єму самому.

VI.

Згода.

Антін мав намір день перед весїлєм поїхати біциклем до Баллікінкопе, аби відобрати там в урядї папери потрібні до вінчаня.

З тими паперами і дванайцятьми фунтами в кишени хотів удати ся до пароха о. Мек Мульті'ого, котрого гіркий досьвід научив, аби за всякі свої урядові чинности жадати гроший о скілько можна наперед.

Сьвященик був вже наперед повідомлений від мс. Слеттері про намірене весїлє і обіцяв зі своєї сторони, що точно о годині десятій рано буде вже ждати в церкві на новоженцїв. Він так само згодив ся з вдовою, що супротив теперішних обставин вдови було би найлїпше держати в як найбільшій тайнї цїлу справу, аби не звернути на неї уваги членів Сполученої лїґи.

Ферма Кільманаґен позбула ся вскорі свого позиченого блеску. Вівцї і рогата худоба, конї, безроги і дріб, всьо то щезло і не бачило вже більше лук і пасовиск, на яких гостили через два днї.

Можлива річ, що кілька овець могло би пригадати собі побут на фермі Кільманаґен тим, що заразили ся — як треба було побоювати ся — пархами від убитої на приняте мс. Слеттері, а паршивої вівцї.

Така річ викликала би богато нарікань і здогадів у дотичних властителїв про причини зарази, однако поминувши ту цїкаву обставину і деякі розговори, чи Роді свою стару тїтку дійстно „піддурив,“ або після другого оповіданя, чи він ту стару вдову справдї „натягнув на позичку,“ або вкінци, що „хто знає, що Роді задумав“ — цїла істория була би вскорі забула ся.

лоту, який настав внаслідок вибуху, не було нещастя. Розказувано опісля, що многі бачили, як до церкви входив якийсь чоловік із скринкою під пахою. Була то правдоподібно бомба, наповнена імовірно не динамітом, а порохом. Вибух ушкодив тілько одну скарбонку.

— **Великий огонь в Радимні.** Вчера около 9 год. рано вибух в Радимні огонь в партеровім домі Гільтера, торговельника мукою і зелізом, а внаслідок сильного вітру перекинув ся і на сусідні доми. На місци огню явила ся зараз охотнича сторожа пожарна з Радимна, відтак сторожа зі Сколишева, села під Радимном, з Острова і Ярослава. Велику поміч подало войско під проводом полковника Рукавини і остаточно удало ся огонь спинити та пригасити. Згоріло 7 домів а шкода доходить до 100.000 корон. Потерпіли самі жиди. Згоріло кілька склепів і складів збіжа, трафіка і дві жидівскі каси задаткові, з котрих однакож книги і гроші виратовано. В однім склепі був склад пороху, але на щастє порох ще в пору винесено. Вісім пожарників і один підофіцир попекли ся і покалічили ся. Впрочім не було иншого нещастя. Говорять, що огонь був підложений.

— **Хоробливий сон.** При 13-тім полку піхоти в Бельску запав один новобранець в хоробливий сон, котрий триває від минувшої суботи до нині. Нещастного кормлять штучним способом. Причиною сну буде імовірно нервовий атак задля умученя

— **Почтмайстер палій.** В Коморні на Угорщині підпалював хтось вже кілька разів почтовий будинок, але ніколи не удало ся винов ника зловити. Тепер показало ся, що паліем був почтмайстер Айзнер, котрий спроневірив з почтової каси звиж 20.000 К і хотів ту крадіж закрити спаленем почтового будинку. Арештовано его на двірци в хвили, коли хотів утікати з Коморна.

— **Голод в Росиї.** Российскі часописи подають тревожні вісти про голодову пошесть, яка гровить многим ґуберніям. З Нижного Новгороду доносять, що в тамтих сторонах вибухла шкарлятина і тиф, а для худоби настав такий брак паші, що селяни мусять більшу її часть продавати. Таке саме діє ся в рязаньскій ґубернії та в инших. Також на Сабіри заглядає страшний гість — голод, де сего року жнива випали дуже лихо.

ТЕЛЕГРАМИ.

Відень 6 падолиста. Є. Вел. Цісар приймав вчера на загальних авдиєнциях п. Намістника Галичини Є. Ексц. ґр. Андрія Потоцкого.

Чернівці 6 падолиста. Назначене на вчера засіданє не відбуло ся, бо не явили ся румуньскі і вірмено-польскі посли.

Константинополь 6 падолиста. Порта дала вже відповідь на ноту держав в справі реформ в Македонії, але не відповіла точка за точкою і відповідь тоту уважають за недостаточну. Амбасадори передали єї своїм правительствам і ждуть тепер дальшої інструкциї.

Париж 6 падолиста. Суд касацийний відкинув відклик Тереси і Генриха Гумбертів.

Білград 6 падолиста. Всякі чутки, мов би король Петро хотів зложити корону, суть безосновні. Але потверджує ся вість, хоч заперечувана, що король не може нігде дістати більшої позички, а послідними часами відмовило і асекурацийне тов. Gresham.

Дім ферми в Кільманаґен також цілковито опустів, бо ся паньскість щезла з нею. Глубокі сліди колїс на сільскім гостинци вказували досить виразно, в якім напрямі віз від'їхав Нічого крім пестро помальованих стін і незвичайна чистість підлоги пригадували на минулу великолїпність. Тоні не міг погодити ся з гадкою, що мусить переходити через пусті комнати, аби дістати ся до мешканя. Тому не заходив він вже ніколи від переду, лише обходив дім довкола і заходив до комнат, де мешкали з вітцем від обійстя.

Але молодець не богато сидів дома, він мав тепер аж надто занятя.

Отець і він твердо собі постановили сейчас по весїлю відступити ферму свому дідичеви.

Мурфі установив цїну за те на шістьсот фунтів, а крім того мав єму О'Конноль опустити сто пятьдесять фунтів залеглого пітьорічного чиншу. То дало би взагалі сімсот пятьдесять фунтів відступного за аренду ферми.

Роді обіймив свою ферму на короткий час перед тим, як увійшов в житє закон Ґледстона про чиншівників і платив лиш дуже малий чинш. На поправу ґрунтів і будинків не видав за час цїлої своєї аренди навіть одного фунта. Він сам, особливо за послідних пятнайцять літ, господарив як найгірше і так знищив урожайну колись землю, що треба би було цїлих вкладів, аби довести єї до давного стану.

Однако краєві закони, так само як дощ з неба, виходять на добро, так само справедливим як і не справедливим і О'Конноль мусїв хоч з тяжким серцем згодити ся на Мурфієві предложеня.

З готівки шістьсот фунтів, які Роді мав одержати, мусів пятьсот фунтів ужити на покрите гіпотечних довгів.

На вексель у Маттеса і на инші донги пішла би решта готівки, так що єму самому не лишилось би ні пенса. Однако коли би що небудь остало ся, то він рішив ся доложити ті гроші до Брідиного віна, щоби хоч в той спосіб причинити ся до добра сина.

Він щиро тішив ся гадкою, що покине Кільманаґен, бо з тим місцем лучило ся за богато прикрих споминів для него. Ті спомини, які він перше приглушував в собі горівкою, тепер не давали ся відогнати. Спомини его легкодушного житя, доверщених злочинів, спомин на его небіжку жінку і на змарновані літа мужеского віку. Коби лиш Тоні схотів дати єму в Бовін Гавзі якийсь спокійний кутик на старість, то більше нічого не жадав би.

У молодої пари не хотів він впрочім дармо сидіти. В цїлій околици довкола ніхто не умів так добре обходити ся з слабою худобою як він. Навіть вдова буде мусїла признати, що він заслугує на той кусник хліба. Але найважнїйше буде то, що він додержить своєї присяги.

Такі гадки ворушили ся в его голові, коли він приглядав ся, як Тоні чистив свій біцикль до їзди до міста.

— Тату! — Очи молодця широко отворили ся, а в его голосї чути було великий страх. — Бачу, сьвященик іде сюди!

Мурфі скочив як пострілена зьвірина до дверий дому і допав їх щасливо ще в час, але для Тонїого було вже за пізно, бо сьвященик побачив его.

Добряче лице о. Гулїгана було насуплене, а в его привитаню не чути було звичайної вічливости.

Вісти про дивні події на Кільманаґен мусїли — як Тоні здогадував ся — дійти до уший о. Гулїгана і він пильно та зі страхом глядів на лице доброго свого душпастиря.

Однако о. Гулїган, що небудь би він думав, не виявляв того зараз.

Спитав о Родіого, чи він додержує присяги і як видавало ся, був дуже урадований, чуючи про поправу старого Мурфі'ого.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1903 після середно-европ часу.

Зі Львова

посп.	особ.	відходить
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мукача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
	1·14	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
	2·10	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·30	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$
	3·40	„ Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	5·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова
	6·30	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в будні дни
	6 40	„ Лавочного, Мукача, Хирова, Калуша
	7·05	„ Сокаля, Рави рускої
	8·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	9·55	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10 42	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина
	10 55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11· -	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Грималова, Заліщик
	11·05	„ Стрия
	11·11	„ Жовкви (лиш що неділї)

До Львова

посп.	особ.	приходить
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$
	7·35	„ Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
8·10		„ Станиславова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	9·55	„ Стрия
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Заліщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5 06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5·40	„ Черновець, Жидачева
	3·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
		Ніч
	8·04	З Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10 —	„ Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Заліщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	10·07	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	9·12	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	8·25	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дні
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·25	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша, Борислава
	11·50	„ Любіня вел. $^{15}/_{5}$—$^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята

ЗАМІТКА. Пора нічна від **6** г. вечером до **5** г. **59** м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В місті видають білети їзди: Агенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

Львів, Ринок ч. 10

„ДНЇСТЕР"

дім „Просьвіти"

одиноке руске товариство, засноване в р. 1892,

обезпечає будинки, движимости, збіже і пашу против шкід огневих, побирає умірковану оплату премій, а чистий зиск т. є. надвишку з оплат, розділяє межи членів яко звороти; в послїдних трох лїтах виносив зворот 8%.

„ДНЇСТЕР" виплачує шкоди дуже скоро, а оцїнку шкід переводить разом з делеґатом і місцевими членами. За 10 лїт виплатив 6.064 відшкодовань в загальній сумі 3,187.258 кор.

„ДНЇСТРА" полїси приймають при позичках Банк краєвий і каси ощадности.

„ДНЇСТЕР" посередничить при позичках на житє в краківскім Товаристві.

„ДНЇСТЕР" відступає часть провізиї з таких обезпечень на рускі добродїйні цїли; длятого на житє треба обезпечати ся тільки через „Днїстер".

„ДНЇСТРА" фонди виносять з кінцем 1902 р. 838.364 кор. і всї уміщені в цїнних паперах пупілярних.

„ДНЇСТЕР" удїляє аґенциї селянам, особливо там, де ще не роблять єго аґенти.

„ДНЇСТРА" аґенти заробили 432.000 К провізиї.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).